

Vec C-411/21

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

5. júl 2021

Vnútroštátny súd:

Supremo Tribunal Administrativo

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

10. marec 2021

Odvolateľ:

Instituto do Cinema e do Audiovisual, I.P.

Odporkyňa:

NOWO Communications, S.A.

Predmet konania vo veci samej

Odvolanie proti prvostupňovému rozsudku Tribunal Administrativo e Fiscal de Almada (Správny a daňový súd Almada, Portugalsko; ďalej len „TAF Almada“), ktorým tento súd vyhlásil, že poplatok za predplatné na prístup k službám televíznych programov na vnútroštátnom území, ktorý musia prevádzkovatelia predplatených televíznych služieb zaplatiť Instituto do Cinema e do Audiovisual (Inštitút kinematografie a audiovizuálnej tvorby), je v rozpore so slobodou poskytovať služby stanovenou v článku 56 ZFEÚ.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Príjmy pochádzajúce z výberu poplatku za predplatné od prevádzkovateľov predplateného televízneho vysielania, ktorí pôsobia na vnútroštátnom území, sú určené na financovanie rozvoja, podpory a šírenia portugalských kinematografických a audiovizuálnych diel.

Vnútroštátny súd žiada objasniť, či skutočnosť, že toto financovanie znižuje cenu národnej kinematografickej a audiovizuálnej produkcie, a v dôsledku toho zvyhodňuje nákup uvedených produkcií v porovnaní s produkciami iných členských štátov, vedie k nepriamej diskriminácii cezhraničného poskytovania týchto služieb, čím dochádza k porušeniu slobodného poskytovania služieb stanoveného v článku 56 ZFEÚ.

Prejudiciálne otázky

„1. Môže článok 10 ods. 2 Lei n.º 55/2012, de 6 de setembro (zákon č. 55/2012 zo 6. septembra 2012), ak sa vykladá v tom zmysle, že poplatok, ktorý stanovuje, je určený výlučne na financovanie podpory a šírenia portugalských kinematografických a audiovizuálnych diel, viesť k nepriamej diskriminácii poskytovania služieb medzi členskými štátmi v porovnaní s príslušným vnútroštátnym poskytovaním služieb tým, že sťažuje poskytovanie služieb medzi členskými štátmi viac ako poskytovanie služieb na čisto vnútroštátnej úrovni, čím dochádza k porušeniu článku 56 ZFEÚ?

2. Môže odpoveď na prvú prejudiciálnu otázku zmeniť skutočnosť, že v iných členských štátoch Európskej únie existujú rovnaké alebo podobné režimy, aké stanovuje zákon č. 55/2012?“

Uvedené ustanovenia práva Únie

Článok 56 ZFEÚ

Uvedené ustanovenia vnútroštátneho práva

Lei n.º 55/2012 – Princípios de ação do Estado no quadro do fomento, desenvolvimento e proteção da arte do cinema e das atividades cinematográficas e audiovisuais (zákon č. 55/2012 – Zásady činnosti štátu v rámci podpory, rozvoja a ochrany filmového umenia a kinematografických a audiovizuálnych činností) (*Diário da República* č. 173/2012, séria I zo 6. septembra 2012)

Podľa článku 2 písm. p) zákona č. 55/2012 s názvom „Vymedzenie pojmov“:

„Na účely uplatňovania tohto zákona a jeho vykonávacích predpisov platia tieto vymedzenia pojmov:

- p) „prevádzkovateľ predplatených televíznych služieb“ je každá právnická osoba, ktorá na vnútroštátnom území poskytuje prístup k službám televíznych programov prostredníctvom akejkoľvek platformy, zariadenia alebo technológie na základe zmluvného záväzku, ktorý podlieha predplateniu alebo inej forme predchádzajúceho individuálneho povolenia, ktoré zahŕňa platbu zo strany koncového užívateľa za poskytovanie služby, či už sa poskytuje samostatne, alebo ako súčasť balíka zahŕňajúceho iné elektronické komunikačné služby, nezávisle od typu zariadenia používaného na využívanie služieb, a to aj v prípade, ak z celkovej obchodnej ponuky vyplýva, že televízna služba sa poskytuje bezplatne“.

Článok 3 zákona č. 55/2012, nazvaný „Zásady a ciele“, znie:

„1 – V oblasti záležitostí upravených týmto zákonom musí štát dodržiavať tieto zásady:

- a) podpora tvorby, produkcie, distribúcie, vysielania, šírenia a propagácie kinematografických a audiovizuálnych diel ako nástrojov na vyjadrenie kultúrnej rozmanitosti, upevňovanie národnej identity, podporu jazyka a posilnenie obrazu Portugalska vo svete, najmä pokiaľ ide o zintenzívnenie vzťahov s krajinami, v ktorých je portugalčina úradným jazykom;
- b) ochrana a podpora kinematografického umenia, a najmä nových talentov a prvotín;
- c) prijatie opatrení a programov pomoci zameraných na podporu rozvoja podnikateľskej štruktúry a trhu s kinematografickými a audiovizuálnymi dielami v súlade so zásadami transparentnosti a nestrannosti, hospodárskej súťaže, slobody tvorby a prejavu a kultúrnej rozmanitosti;
- d) podpora interakcie so zástupcami kinematografického a audiovizuálneho sektora, sektora sociálnej komunikácie, vzdelávania a telekomunikácií;
- e) dlhodobá podpora a zachovanie kinematografického a audiovizuálneho dedičstva prostredníctvom opatrení, ktoré zabezpečia jeho ochranu.

2 – V oblasti záležitostí upravených týmto zákonom štát sleduje tieto ciele:

- a) podporovať tvorbu, produkciu, distribúciu, vysielanie, šírenie a vydávanie národných kinematografických a audiovizuálnych diel, najmä prostredníctvom podporných a stimulačných opatrení;
- b) podporovať kvalitu, kultúrnu rozmanitosť, umeleckú jedinečnosť a ekonomickú životaschopnosť kinematografických a audiovizuálnych diel, najmä poskytnutím pomoci, aby ich tvorcovia dosiahli rozsiahle šírenie a ziskovosť týchto diel;
- c) podporovať ochranu práv autorov a producentov kinematografických a audiovizuálnych diel, ako aj práv umelcov alebo výkonných umelcov týchto diel;
- d) podporovať portugalský jazyk a kultúru;
- e) podporovať interakciu nezávislého sektora produkcie so sektormi vysielania, distribúcie, šírenia alebo sprístupňovania kinematografických a audiovizuálnych diel;
- f) podporovať medzinárodnú koprodukciu prostredníctvom uzatvárania dvojstranných recipročných dohôd a medzinárodných dohôd;
- g) zintenzívniť spoluprácu s krajinami, v ktorých je portugalsčina úradným jazykom;
- h) prispievať k posilneniu podnikateľskej štruktúry v kinematografickom a audiovizuálnom sektore prostredníctvom vytvorenia stimulov a iných opatrení pomoci, a najmä prostredníctvom podpory investícií do malých a stredných národných podnikov s cieľom vytvoriť hodnotu a pracovné miesta;
- i) podporovať vysielanie, šírenie, propagáciu, sprístupňovanie a hospodárske využívanie národných kinematografických a audiovizuálnych diel;
- j) prispievať k internacionalizácii kinematografických a audiovizuálnych diel, ako aj k národnému a medzinárodnému uznaniu ich tvorcov, producentov, výkonných umelcov a technických tímov;
- k) prispievať k odbornému vzdelávaniu verejnosti, najmä prostredníctvom poskytovania podpory filmovým festivalom, filmovým klubom, predstaveniam v mestských priestoroch a kultúrnych združeniach na podporu kinematografickej činnosti, a najmä prostredníctvom podpory základného vzdelávania v kinách, vo vzdelávacích zariadeniach;

- l) podporovať zachovanie existujúceho národného kinematografického a audiovizuálneho dedičstva v Portugalsku, ako aj jeho zveľadenie a predstavovanie verejnosti na trvalom základe;
- m) podporovať prijatie opatrení, ktoré zabezpečia prístup osôb so zdravotným postihnutím ku kinematografickým a audiovizuálnym dielam;
- n) prispievať k rozvoju umeleckého vzdelávania a odborného vzdelávania v kinematografickom a audiovizuálnom sektore.

3 – V oblasti záležitostí upravených týmto zákonom štát musí:

- a) definovať a každoročne uverejňovať vyhlásenie o prioritách pomoci pre kinematografický a audiovizuálny priemysel s ohľadom na strategickú investičnú víziu v kinematografických a audiovizuálnych činnostiach a v závislosti od finančných potrieb a existujúcich finančných zdrojov;
- b) zabezpečiť dôsledné a transparentné uplatňovanie politiky pomoci pre filmový a audiovizuálny priemysel;
- c) zabezpečiť účasť tvorcov a odborníkov z priemyslu, ako aj spoločností zaoberajúcich sa kinematografickými a audiovizuálnymi činnosťami, pri definovaní priorít a vykonávaní opatrení pomoci;
- d) podporovať a prispievať k vysielaniu diel dotovaných štátom pre verejnosť.

4 – Štát podporuje európske kiná v súlade s platnými pravidlami medzinárodného práva, najmä pravidlami stanovenými v rámci Európskej únie (EÚ), Európskeho dohovoru o filmovej koprodukcii, Dohovoru UNESCO o kultúrnej rozmanitosti a medzinárodných zmlúv týkajúcich sa duševného vlastníctva.

5 – Pomoc a opatrenia stanovené v tomto zákone sú zlučiteľné s režimami pomoci a stimulov zakotvenými v pravidlách medzinárodného práva a práva Spoločenstva, ktoré zaväzujú portugalský štát.“

Článok 8 zákona č. 55/2012 s názvom „Príjemcovia“ vo svojom odseku 3 stanovuje:

„Distribútori a vysielatelia môžu získať pomoc v súlade s ustanoveniami zákonného dekrétu prijatého na základe tohto zákona na účely distribúcie a vysielania národných diel, európskych diel a menej rozšírených kinematografických diel.“

Článok 10 ods. 2 tohto zákona, nazvaný „Poplatky“, stanovuje:

„Prevádzkovatelia predplatených televíznych služieb sú povinní platiť ročný poplatok vo výške 2 (eur) za každé predplatenie prístupu k televíznym službám prevádzkovateľov.“

Článok 18 ods. 1 a 3 zákona č. 55/2012 s názvom „Prístup na trh distribúcie, vysielania a šírenia“, znie:

„1 – Štát prijme opatrenia pomoci na distribúciu, vysielanie a propagáciu kinematografických diel na vnútroštátnom a medzinárodnom trhu, predovšetkým prostredníctvom stimulov na vysielanie národných kinematografických diel, najmä dotovaných, alebo európskych diel v mestských priestoroch, a prostredníctvom vytvorenia opatrení, ktoré podporia partnerstvo medzi národnými producentmi a distribútormi.

...

3 – Štát prijme opatrenia pomoci pre kinematografických vysielateľov, ktorí majú väčšinový alebo obvyklý program s národnými a európskymi kinematografickými dielami vrátane hraných filmov, dokumentárnych filmov, krátkometrážnych filmov a animovaných filmov, a ktorí vykonávajú svoju činnosť v alternatívnych vysielacích kanáloch.“

Stručné zhrnutie skutkových okolností a konania vo veci samej

- 1 Listom z 9. augusta 2013 Instituto do Cinema e do Audiovisual požiadal spoločnosť NOWO Communications, S.A., predtým Cabovisão-Televisão por Cabo, S.A., o zaplatenie sumy 886 042,50 eura za ročný poplatok, ktorý musia platiť prevádzkovatelia televízneho vysielania za predplatné.
- 2 Dňa 27. augusta 2013 Instituto do Cinema e do Audiovisual vydal platobný rozkaz vo výške 886 042,50 eura za vyrubený poplatok, ktorý uvedenej spoločnosti zaslal Serviço de Finanças de Palmela (daňový úrad Palmela, Portugalsko).
- 3 Dňa 2. októbra 2013 spoločnosť NOWO Communications, S.A. podala námietku proti predmetnému daňovému výmeru a tiež požiadala o bankovú záruku s cieľom dosiahnuť prerušenie exekučného konania.
- 4 Listom z 27. mája 2014 bolo oznámené rozhodnutie o zamietnutí námietky, ktoré bolo neskôr napadnuté žalobou na TAF Almada.
- 5 Rozsudkom z 29. novembra 2018 TAF Almada vyhovel uvedenej žalobe v celom rozsahu a zrušil výmer, ktorým sa vyrubil poplatok za predplatné z dôvodu, že je v rozpore so slobodným poskytovaním služieb a článkom 56 ZFEÚ.
- 6 Vnútroštátny súd musí teraz rozhodnúť o odvolaní podanom Instituto do Cinema e do Audiovisual proti uvedenému rozsudku.

Hlavné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 7 Instituto do Cinema e do Audiovisual (ďalej len „odvolateľ“) tvrdí, že poplatok za predplatné je zlučiteľný s právom Európskej únie, a že preto neporušuje ustanovenia článku 56 ZFEÚ.
- 8 Tvrdí, že vzhľadom na to, že sporný poplatok sa týka výlučne prístupu k službám televíznych programov poskytovaným na vnútroštátnom území a platia ho všetci prevádzkovatelia predplatených televíznych služieb, ktorí na tomto území vykonávajú svoju činnosť, všetky prvky činnosti poskytovania predplatených televíznych služieb sa obmedzujú na vnútroštátne územie.
- 9 TAF Almada však v napadnutom rozsudku konštatoval, že vyrubenie poplatku predstavuje obmedzenie slobodného poskytovania služieb nielen pre spoločnosť NOWO Communications, S.A. (ďalej len „odporkyňa“), ale aj pre prevádzkovateľov služieb spojených so zahraničnou kinematografickou a audiovizuálnou produkciou.
- 10 Odvolateľ uvádza, že aj za predpokladu, že odporkyňa sa môže legitímne dovolávať nezákonnosti poplatku za predplatné z dôvodu údajnej nepriamej diskriminácie pri poskytovaní služieb inými subjektmi, ktoré nie sú účastníkmi konania, z tohto hľadiska tiež nebola preukázaná existencia žiadneho obmedzenia slobodného poskytovania týchto služieb.
- 11 Podľa odvolateľa je predpoklad, že poplatok za predplatné je určený výlučne na financovanie podpory a šírenia portugalských kinematografických diel, nesprávny, keďže v skutočnosti zákon č. 55/2012 a následná vykonávacia právna úprava stanovujú pomoc aj na výrobu, distribúciu, vysielanie, propagáciu a šírenie európskych diel.
- 12 Aj keby sa vychádzalo z toho, že získané príjmy sú určené hlavne na financovanie národných diel, na základe jednoduchej analýzy uvedeného právneho režimu by nebolo možné dospieť k záveru, či určenie týchto príjmov má alebo môže mať za následok sťaženie poskytovania služieb medzi členskými štátmi.
- 13 Existenciu takehoto obmedzenia možno konštatovať len vtedy, ak by bolo možné dospieť k záveru, že určenie príjmov zvýhodňuje nákup portugalských kinematografických a audiovizuálnych diel na úkor európskych diel a sťažuje poskytovanie služieb medzi členskými štátmi viac ako poskytovanie služieb na čisto vnútroštátnej úrovni. Podľa odvolateľa však neexistuje žiaden dôkaz o tom, že by prevádzkovatelia televíznych služieb mali tendenciu uprednostňovať nákup národných diel na úkor európskych diel výlučne z dôvodu financovania a podpory, ktoré dostávajú vnútroštátne diela, a preto tento záver v žiadnom prípade nevychádza z podrobnej a vyčerpávajúcej funkčnej analýzy, ktorá jasne nevyplýva zo spisu a ani ju neposkytla odporkyňa.
- 14 Nepreukázalo sa ani to, že určenie predmetného poplatku ohrozuje prístup na trh so „zahraničnými dielami“ tým, že bráni obchodu v rámci Spoločenstva, pričom

prípadné obmedzenie slobodného poskytovania služieb by v každom prípade vyžadovalo, aby určenie predmetného poplatku v prípade potreby mohlo významne narušiť alebo odradiť od poskytovania cezhraničných služieb súvisiacich so „zahraničnými dielami“. Neexistuje teda žiadne obmedzenie slobodného poskytovania služieb súvisiacich s európskymi dielami, ktoré by mohlo brániť, sťažovať alebo urobiť menej atraktívnymi činnosti týchto poskytovateľov služieb usadených v iných členských štátoch.

- 15 Na druhej strane, keďže sa sporný poplatok zameriava na služby poskytované na vnútroštátnom území prevádzkovateľmi predplatených televíznych služieb, objektívne nemá vplyv na žiadnu „zahraničnú produkciu“ ani prevádzkovateľov služieb súvisiacich s produkciou európskeho kinematografického a audiovizuálneho obsahu.
- 16 Podľa odvolateľa v iných členských štátoch, najmä v Nemecku, Francúzsku, Poľsku a Českej republike, existujú tiež poplatky podobné poplatku, o aký ide vo veci samej, ktoré sa vzťahujú na predplatenie televíznych služieb. V napadnutom rozsudku sa však konštatovala nezákonnosť pomoci poskytnutej národnému kinematografickému a audiovizuálnemu priemyslu, pričom sa vôbec nevzala do úvahy pomoc, ktorú využívajú tieto činnosti vo väčšine členských štátov.
- 17 Navyše v roku 2008 Európska komisia schválila viacero režimov pomoci pre kiná, vrátane režimu pomoci na maďarské kiná, daňové stimuly na taliansku filmovú produkciu a režimy pomoci pre fínske a nemecké kiná. V tomto ohľade v Európskej únii existuje skutočný stimul pre audiovizuálnu produkciu zo strany členských štátov, ktorý prispieva k rozmanitosti a bohatstvu európskej kultúry.
- 18 Okrem toho podľa odvolateľa bolo potrebné v napadnutom rozsudku analyzovať, či pomoc na kinematografickú a audiovizuálnu produkciu predstavuje opatrenie pomoci v zmysle článku 107 ZFEÚ. Ak totiž ide o opatrenie pomoci, treba zohľadniť skutočnosť, že Európska komisia a judikatúra Súdneho dvora nebránia režimom pomoci na kinematografickú a televíznu produkciu, ktoré vyplývajú z financovania poplatkov obdobným daniam, a že existuje konkrétna možnosť odchyliť sa od všeobecnej zásady nezlučiteľnosti, pokiaľ ide o pomoc poskytnutú členskými štátmi na podporu kultúry za predpokladu, že to neovplyvní podmienky obchodu a hospodárskej súťaže v Únii spôsobom, ktorý je v rozpore so spoločným záujmom.
- 19 Na druhej strane, podľa odvolateľa, pokiaľ ide o prípadnú povinnosť informovať Komisiu a získať príslušné povolenie, z nariadenia Komisie (EÚ) č. 651/2014 zo 16. júna 2014 vyplýva, že pomoc na kultúru a zachovanie dedičstva je zlučiteľná s vnútorným trhom a nepodlieha povinnému predchádzajúcemu oznámeniu Komisii.
- 20 Odporkyňa uvádza, že článok 3 zákona č. 55/2012 umožňuje dospieť k záveru, že konečným cieľom pomoci poskytnutej odvolateľom jej príjmom je podpora národných kinematografických a audiovizuálnych diel, portugalského jazyka

a národnej identity. Z tohto dôvodu pri financovaní činností, z ktorých majú prospech len vnútroštátni poskytovatelia služieb, poplatok za predplatné predstavuje obmedzenie slobodného poskytovania služieb v Európskej únii tým, že zvyhodňuje nákup portugalských kinematografických a audiovizuálnych diel na úkor diel pochádzajúcich z iných členských štátov.

- 21 Podľa odporkyne poplatok za predplatné nepriamo diskriminuje prevádzkovateľov predplatených televíznych služieb, ktorí do svojej ponuky zahŕňajú zahraničné kinematografické a audiovizuálne diela, pričom sú aj naďalej povinní financovať portugalskú produkciu rovnakým spôsobom, čo diskriminuje samotnú kinematografickú a audiovizuálnu produkciu iných členských štátov.
- 22 Okrem toho podľa názoru odporkyne uvedené obmedzenie nie je odôvodnené dôvodmi verejného poriadku, bezpečnosti a verejného zdravia a ani akýmkoľvek iným legitímnym dôvodom týkajúcim sa usporiadania a ochrany vnútroštátneho daňového systému, najmä dôvodmi týkajúcimi sa koherencie daňového systému, zachovania spravodlivého rozdelenia daňovej suverenity medzi štátmi alebo boja proti daňovým únikom.
- 23 Pokiaľ ide o proporcionalitu, odporkyňa tvrdí, že sporný poplatok nie je vhodným nástrojom na dosiahnutie sledovaného cieľa, a že existujú iné opatrenia, ktoré by menej zasahovali do slobodného poskytovania služieb a cezhraničného obchodu s kinematografickými dielami a audiovizuálnym obsahom. Na druhej strane poplatok za predplatné je tiež neprimeraný v užšom slova zmysle, pretože značne presahuje možný zisk z národnej kinematografickej a audiovizuálnej činnosti. Tento zisk by bol úplne rovnaký, ak by sa finančné prostriedky získavali zo všeobecných daní bez toho, aby sa na prevádzkovateľov predplatených televíznych služieb kladlo selektívne bremeno.
- 24 Odporkyňa tiež tvrdí, že podobné režimy iných členských štátoch nemožno nijako porovnať so sporným režimom vo veci samej, či už pokiaľ ide o ich povahu, základ dane alebo dokonca ich metódu výpočtu.
- 25 Napokon odvolateľ na konci odôvodnenia svojej žaloby na základe pravidiel týkajúcich sa štátnej pomoci podľa odporkyne uznáva, že vnútroštátna právna úprava má skutočne za cieľ zvyhodňovať národné kinematografické a audiovizuálne činnosti.

Stručné zhrnutie dôvodov návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 26 V prvom rade sa vnútroštátny súd snaží zistiť, či v prejednávanej veci existujú cezhraničné prvky, ktoré opodstatňujú právo odporkyne odvolávať sa na ustanovenia ZFEÚ týkajúce sa slobodného poskytovania služieb vzhľadom na činnosti, ktoré vykonáva.
- 27 V prípade kladnej odpovede je potrebné objasniť, či na jednej strane sporný samotný poplatok je nezlučiteľný s právom Európskej únie a na druhej strane či

túto nezlučiteľnosť treba analyzovať z hľadiska určenia príjmov pochádzajúcich z poplatku za predplatné na podporu a ochranu filmového umenia a národných kinematografických a audiovizuálnych činností.

- 28 Z rozhodnutia TAF Almada, s ktorým sa vnútroštátny súd stotožňuje, jasne vyplýva, že sa dospelo k záveru, že určenie príjmov pochádzajúcich z poplatku za predplatné znižuje cenu národnej produkcie v porovnaní so zahraničnou produkciou, čo vedie k nepriamej diskriminácii vo vzťahu k cezhraničnému poskytovaniu týchto služieb, keďže jeho cieľom je financovať výlučne podporu a šírenie portugalských diel.
- 29 V uvedenom rozhodnutí, ktoré čiastočne prevzal vnútroštátny súd, bolo zdôraznené, že prevádzkovatelia televízneho vysielania financujú producentov týchto diel prostredníctvom prevodov súkromných prostriedkov. Poplatok za predplatné je splatný nezávisle od zisku dosiahnutého prevádzkovateľmi, takže jeho autonómia vo vzťahu k poplatku za vysielanie sa vysvetľuje obchodným modelom týchto prevádzkovateľov.
- 30 Vzhľadom na to, že služby uvedených prevádzkovateľov sa získavajú na základe predplatného, tieto televízne kanály často upustia od vysielania komerčnej reklamy, a preto sa na nich nevzťahuje poplatok za vysielanie, ktorý tiež stanovuje zákon č. 55/2012. Zatiaľ čo poplatok za vysielanie sa vypočítava *ad valorem*, poplatok za predplatné sa týka len počtu predplatiteľov každého prevádzkovateľa.
- 31 Z toho vyplýva, že zdaniteľný základ poplatku za predplatné vôbec nesúvisí so skutočným prínosom národnej kinematografickej a audiovizuálnej produkcie, ktorú má uvedený poplatok financovať. Skutočný prínos z národného obsahu nie je spochybnený a ani subjekty, ktoré predávajú zahraničné televízne služby, nie sú z platby či už primárne alebo výhradne, vylúčené. Poplatok je založený na zásade, že prevádzkovatelia majú vo väčšej alebo menšej miere prospech z produkovaného národného obsahu, a že štát poskytuje finančné prostriedky.
- 32 Vnútroštátny súd z teleologického hľadiska odkazuje tiež na dôvodovú správu k Proposta de Lei n.º 69/XII (návrh zákona č. 69/XII), ktorý viedol k prijatiu zákona č. 55/2012, podľa ktorej je cieľom predmetného poplatku zaviesť systém podpory pre portugalský kinematografický a audiovizuálny priemysel s pevným základom, pokiaľ ide o príjmy.
- 33 Keďže odpoveď na otázku nie je jasná, a existujú vážne pochybnosti o tom, či výklad článku 10 ods. 2 zákona č. 55/2012 neporušuje ustanovenia článku 56 ZFEÚ, Supremo Tribunal Administrativo (Najvyšší správny súd) sa rozhodol podať návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor EÚ.